

7 ærede Medlemmer, og som gaar ud paa, at Position 159 skal forhøjes fra 1 Kr. 50 Ore til 2 Kr. 50 Ore. Det er allerede bemærket af en æret anden Taler, at man derved vilde komme i det besynderlige Tilfælde, at den raa Silke bestattedes højere end det Garn, der bruges til spunden Silke, altsaa noget lignende, som var Tilfældet med Sæffelærved. Jeg kan for saa vidt godt slutte mig til den Betragtning, hvorfra Vædringsforslaget gaar ud, som heller ikke jeg tror, at det vilde være ønskeligt, om en Silkeindustri virksomhed opstod her i Landet, fordi jeg mener, at den ikke har de naturlige Betingelser for at kunne bestaa her, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der er en langt simpleere Maade til at forhindre dette, idet man blot ganske ligefrem kunde forbyde Indførslen af denne Slags Ting. Jeg ved i Grunden ikke, hvad Raasilke og Kradsilke skulle bruges til, naar det ikke er til at forarbejde Silketøjer af. Naar jeg altsaa ikke kan anbefale dette Vædringsforslag, er det ingenlunde, fordi jeg nærer Haab om, at man ved at bevare en lavere Gold paa Raasilke skulde skaffe Betingelser til Beje for, at der her kunde udvikle sig Silkeindustri, men fordi det forekommer mig, at det vilde være en Blet, og det ikke en Størhedspilet, naar en saadan Bestemmelse skulde staa i Loven.

Det næste Vædringsforslag er Forslaget under Nr. 42, som jeg vittnok har nogen Del i ved Forhandlingerne med Udvalget. Det gaar ud paa en Sammenlægning af de 2 Positioner under 160 og 161 og foreslaar Ophævelsen af Tolden paa de der nævnte Ting. Jeg vil kun med Hensyn hertil sige, at det dog er umuligt at vide eller i alt Fald tvivlsomt, om det danske Skibsbyggeri vil faa fuld Erstatning for en Beskyttelses-told paa færdige Skibe ved Udgangen til at faa godtgjort Told af det Materiale, der bruges her i Landet til Skibsbyggeri, det vil i gunstigste Tilfælde kun stille dem paa samme Vilkaar som fremmede Skibsbyggerier, og naar Toldvæsenet skal sørge for, at Statskassen ikke direkte lider Tab ved disse Godtgørelser, det vil sige, at der ikke godtgøres mere i Told, end der i Virkeligheden er indgaaet i Varer, er der dog altid en Mulighed for, at Godtgørelsen kan blive mindre, end der vil tilkomme de paagældende. For

saar vidt det staar til mig, vil jeg sørge for, at Godtgørelsen ikke bliver rundelig i den Forstand, at den bliver til direkte Tab for Statskassen, men at den bliver tilstaaet fulant, om jeg maa bruge et fremmed Ord, men som tillige har en vis Hævd mellem Forretningsfolk.

Vædringsforslaget under Nr. 43 maa jeg bestemt fraraade. Det vil jo være i Erindring hos mange, at i alt Fald de vedkommende haandsværksdrivende her i Landet gentagne Gange have begæret Lovgivningens Hjælp til at faa en større Beskyttelse for deres Arbejde, end de hidtil have haft, og at endog saa den Beskyttelse, Lovforslaget angiver, nemlig til 1 Krone, maa anses for at være mindre end ønsket. Jeg tror ikke at tage fejl i, at denne Beskyttelse, 1 Krone, har fundet Tilslutning gentagne Gange, ikke alene i dette Ting, men ogsaa i det andet Ting. Denne Beskyttelse, om hvilken der som sagt er fremkommet Andragender, har ikke alene Betydning for Jodtøjsfabrikanter, men den har ogsaa Betydning for de danske Garvere, fordi Tolden paa halvferdige Varer er saa lav, at man kan indføre dem billigere, end den samme Vare vil koste, naar den er forarbejdet her af Skind, som har betalt Told.

Vædringsforslaget Nr. 45 er jeg ikke ret tilfreds med. Forslaget gaar ud paa, at Biskuits og Cafes ikke skulle betragtes som Luksusvarer. Jeg veed ikke rettere, end at de i Virkeligheden fortjene dette Navn. Ikke at tale om, at Cafes er det engleste Udtryk for, hvad vi paa dansk kalder Rager, saa kan jeg efter selve Bestaffenheden af disse Varer ikke slette rettere, end at de fuldkommen fortjene Betegnelsen af at være en Luksuspisje. Man vil nu imidlertid nedsette Tolden paa Biskuits og Cafes til det halve, hvilket er det, Forslaget gaar ud paa ved at indstøde denne nye Position: Biskuits og Cafes efter Position 170. Med Hensyn hertil maa jeg dog rigtig nok mene, at en saadan Undtagelse fra Bestemmelsen, som at Cafes til Skibsbrug ikke skal betale nogen Told, i ethvert Tilfælde maa udgaa, idet jeg antager, at man vil være i stor Forlegenhed med at bestemme, hvad egentlig Cafes til Skibsbrug er. Efter dansk Sprogbrug taler man om Bestøjer, man taler om Skibstvebatter, men jeg har aldrig hørt Tale om Cafes til Skibsbrug.